12/08/2020

Η μάσκα του φαρισαίου και η μάσκα του χριστιανού

/ Αγιορείτικα

Του Αρχ. Βαρθολομαίου, Καθηγουμένου της Ιεράς Μονής του Εσφιγμένου

Ο φαρισαίος κάθε πρωί που ξυπνάει φοράει την αόρατη μάσκα του αγωνιστή της πίστης, κατηγορεί και βρίζει τους πάντες, τρέφει το πάθος του και από την πολλή «πίστη» του, αρχίζει να δημιουργεί δική του πίστη, η οποία δεν έχει καμιά σχέση με την πίστη της Εκκλησίας. Δημιουργεί νέα δόγματα από τη φαντασία του και λειτουργεί ως άλλος Ιούδας. Και ενώ ξεκάθαρα στηλιτεύεται ο φαρισαϊσμός από τον Χριστό, ο φαρισαίος, όντας μέσα στο σκότος και ξένος προς τον Χριστό, δεν μπορεί να αναγνωρίσει πως ο Χριστός μιλά για τον ίδιο!

Αντιθέτως, η μάσκα του πραγματικού χριστιανού είναι ορατή, φτιαγμένη από διάφορα υλικά. Ο χριστιανός φοράει την μάσκα του, για ένα προσωρινό διάστημα, όσο χρειαστεί, ακολουθώντας την εντολή του Χριστού να προστατεύει την υγεία, την δική του και του πλησίον του. Δεν ακολουθεί ούτε αυτοκτονικές, ούτε δολοφονικές συμπεριφορές, οι οποίες είναι καταδικαστέες από την Εκκλησία. Δεν δημιουργεί από μόνος του δόγματα, δεν αυτονομείται από τα δόγματα της Εκκλησίας, δεν εκπειράζει τον Κύριο με σκοπό να επιβληθεί στο πλησίον του. Γνωρίζει καλά πως ο Θεός αντιτάσσεται στους υπερήφανους.

Ο φαρισαίος είναι μόνο κατ’ όνομα χριστιανός, εμπαίζει τα θεία, ελκύει την οργή του Θεού. Ο φαρισαίος βγάζει τον Χριστό από το κέντρο της ζωής του, ο Οποίος, όπως μας είπε, φανερώνεται μέσω της παρουσίας του Παρακλήτου στο Σώμα Του, την Εκκλησία, και βάζει ως κέντρο την φαντασία του με σκοπό να καθυποτάξει τον πλησίον, που διαφωνεί με τις ιδέες του. Όπως είπαν και οι άγιοι, με την φαντασία εργάζεται ο εχθρός του Ανθρώπου. Ο φαρισαίος απορρίπτει την Εκκλησία, απορρίπτοντας έτσι τον ίδιο τον Χριστό. Είναι «προτεστάντης» με ορθόδοξη αμφίεση. Ο φαρισαίος ζει από τώρα πρόγευση της κόλασης, ως προειδοποίηση για να αλλάξει ρότα. Και ο Ιούδας είχε ευκαιρίες από τον Χριστό να μετανοήσει μέχρι την τελευταία στιγμή, αλλά «οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι». Δυστυχώς, όμως, ο φαρισαίος πολλές φορές αποδεικνύεται εθισμένος στο πάθος του, μη θέλοντας να αγαπήσει πραγματικά τον Χριστό.

Αντιθέτως, ο πραγματικός χριστιανός, έχοντας ταπεινή την καρδιά του, ακολουθεί τις εντολές του Κυρίου, και κατανοεί πως σωτηρία εκτός Εκκλησίας δεν υπάρχει. Κατανοεί πως η Εκκλησία είναι κιβωτός σωτηρίας, ενώ σωτηρία χωρίς αγάπη του πλησίον δεν υφίσταται. Ο πραγματικός χριστιανός ζει από τώρα μέρος της επουράνιας δόξας ως πνευματική ενίσχυση στον αγώνα του. Λαμβάνει από τον Κύριο «πνεύμα ηγεμονικό» ως αντίδοτο στις λοιδορίες, τις κατηγορίες και τους εμπαιγμούς των σαρκοφάγων φαρισαίων.